

Ostatnia powieść jednego z tytanów literatury rosyjskiej i zarazem światowej, powstała w latach 1879-1880, opowiada „dzieje jednej rodziny”, w której popełnione zostało ojcobójstwo.

Tłem jest barwny, panoramiczny obraz XIX-wiecznej Rosji.

Ale najważniejsze są w powieści uniwersalne pytania - tzw. przekłęte problemy - stojące zawsze przed człowiekiem, niezależnie od epoki.

Dymitr Karamazow mówi: „A mnie męczy Bóg. Tylko to mnie męczy. A co, jeżeli Go nie ma?”.

I tu pojawia się znane już ze „Zbrodni i kary” słynne zdanie: „Jeśli Boga nie ma, to wszystko jest dozwolone”.

Tak twierdzi drugi z braci, Iwan Karamazow, symbol zła, wcielenie demonicznego rozumu, autor „Legendy o Wielkim Inkwizytorze” - proroczo ostrzegający przed totalitaryzmem. I jest jeszcze brat trzeci, Alosza, ucieleśnienie dobra, miłości i harmonii, który przynosi otuchę i nadzieję w zakończeniu powieści.

„Bracia Karamazow” - podsumowanie twórczości pisarza - przedstawiają jak pisze Paweł Hertz,

„podstawowe sprawy ludzkiego istnienia doprowadzone do granic ostatecznego napięcia”.

Jednocześnie utwór prezentuje całe mistrzostwo talentu Dostojewskiego: nowatorstwo konstrukcji powieściowej, wnikliwość analizy psychologicznej, głębię w ukazywaniu świadomości ludzkiej, bogactwo problematyki filozoficznej i moralnej.

ŹRÓDŁO OPISU:

<http://lubimyczytac.pl/ksiazka/73526/bracia-karamazow>

DOSTĘP 26.03.2016r.